

BUREAU EN REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLÉE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN.
Postcheks rekening n° 84855.
Telefoon 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDINGEN
Prijzen per regel 1 fr. 0.50
Tusschen Allerlei- in Provincie
nieuws fr. 1.00
Vonnissen en doodsberichten fr. 2.00
KLEINE AANKONDINGEN:
van 1 tot 4 regels fr. 1.50
Elke regel meer fr. 0.25
Voor meer dan één inlassing prijs
volgens akkoord.
Alle aankondigingen en mededeelingen
moeten ons toekomen voor donderdag
middag.

TONGEREN 30 MEI 1925.

Zalige Sinksen!

Zoals het past in elk christen huizein
bieden wij ook aan de groote familie onzer
lezers en lezeressen, voor wie ons blad een
vriend en een raadgever is, onze innigste
wenschen van een Zalig Sinksen aan.

Sinksen is het feest van den Heiligen
Geest, die twintig eeuwen geleden, op de
Apostelen nedergedaald is, en ze door zijne
wonderde gaven van verlichting des ver-
stands en van den brandenden zielenvier
uitgerust heeft tot het verkondigen der
heilsche waarheid.

In de gewijde boeken getuigen de Apostelen
zelf dat zij die goddelijke genade ver-
schuldigd zijn aan den H. Geest, welke hun
door Christus beoefend was, en de H. Lukas
in «De Handelingen der Apostelen» be-
schrijft in korte trekken hoe die heilige
vervulling kwam.

Als er iets zeker is, dan is het dat op
Sinksen, de brandende dorst naar zielen,
welke het kenmerk is der Katholieke Kerk
voor de eerste maal ter uiting kwam. Het
apostelschap dat de Zaligmaker gesticht
had, toen hij na zijne verrijzenis aan zijne
leerlingen het bevel gaf: «Gaat en onder-
wijs alle volkeren», trad in werking onder
den drang van den nedergedaalden
Geest; en de eerste kerck werd te Jerusalem
gevormd door de 3000 eerste bekeerlingen,
die onze voorvaders zijn in geloof.

Verdwenen was voor altijd de vreesch-
teigheid der twaalf schamele visschers van
Galilea; en zij, wie kort geleden zich nog
verscholen hielden voor de Pharizeers
lachen voortaan met 't gevaar en de vervol-
gingen. Wat kan 't hun schelen, zoo zij te
Jerusalem gegeeseld worden en verbod
krijgen den Gekruisigden Jezus aan het
volk aan te kondigen? Zij jubelen nu, zoo
lezen wij in de H. Schrift, omdat zij waar-
dig geoordeeld waren iets voor den heer te
lijden; en aan hunne folterars spraken zij
eerst het schoone woord uit, dat de leuze
geworden is der Katholieke Kerk, en zooveel
martelaren in hunnen doodsstrijd
troost heeft: «Het is beter aan God te
gehoorzamen dan aan de menschen».

Ja, het is beter; en daarom, alhoes ge-
leid door den H. Geest dien zij ontvingen
hadden, zijn zij de wijde wereld ingegaan.
En zonder iemand te duchten of hunne
moeite te sparen, hebben zij zielen gewon-
nen voor hunnen Meester. Zielen! onster-
telijke menschenzielen, afgekoeld door het
duurbaar bloed dat op het Kruis gestroomd
had, om ze rein en heilig in den hemel te
laten binnenvaren! Die dorst naar zielen
ontschbaar in hare onstuimige jacht, heeft
ze verteerd al de dagen van hun leven, en
kon slechts gestild worden op het zalige
uur van hunnen marteldood.

Het bloed der martelaren is het zaad van
nieuwe christenen; en juist omdat Sinksen
het feest is van den H. Geest, die Jezus's
schuchtere volgelingen in leeraars der Kerk
en onversaagde helden herschapen heeft,
is het tevens het feest van het katholieke
apostelschap en de verheerlijking van
allen onwrikbaren moed in het behouden
van Christus' woord.

Apostelen metalen wij allen zijn; propa-
ganda maken voor het goede en het ware
is een plicht voor al wie in zijne ziel den

stempel van het katholieke geloof ontvangen
heeft. In het Doopsel hebben wij ons aan
onzen goddelijken Meester toegewijd; en
hetgeen wij dan onbewust, in onzen naam
door anderen lieten getuigen, hebben wij
later opzettelijk bevestigd en bekrachtigd.
Bij het ontvangen van het Vormsel, toen
ook in ons de H. Geest is nedergedaald,
hebben wij als soldaten des Heeren en als
strijders voor geloof en Kerk, beloofd im-
mer trouw te blijven aan God en zijn ge-
loof, en Gods rijk te verspreiden op de
wereld. In den reusachtigen oorlog, die sedert
den eersten dag van het bestaan der Kerk
woedt tusschen valsheid en waarheid,
tusschen godshaters en dienaars van God,
hebben wij het leger van 't goede gekozen
tegen het leger van 't kwade, en het van-
del van eer en deugd tegen 't vandel van
onoer en schande. In den strijd is er hel-
denmoed noodig; maar ons eerewoord ver-
breken wij niet.

Ons apostelschap is noodig in België,
waar de vijand nu met een verduidelijk-
tazernij de zielen tracht te bederven en af
te trekken van den Heer. Op de blanke ziel
van het weerloos kind heeft hij 't gemunt;
op de arme kleinen waarvan Jezus zegde:
«Laat ze tot mij komen; want ze van
mij niet af! Wie ergeris geeft aan een
van deze kleinen, het ware hem beter dat
hem een zwaren molsteen om 'n hals
gehangen, en hij in het diepste der zee
verzonken werd!» En in onzijdige scholen,
door een valsche zedeleer zonder God of
zijn gebod, zoekt men ze te verleiden en te
ontchristenen!

Men heeft het insgelijks gemunt op het
werkvolk, wiens arbeid de Zaligmaker der-
gelyk jaar lang door zijn eigen voorbeeld
geheilig heeft; en gewetenloze volksbedrie-
gers willen in zijn hart het geloof uitdoen-
ven dat zijn troost is in dit leven, en hier-
naams de eeuwige belooning waard is!
Welnu, in naam van het christen apostel-
schap, voor 't heil van onzen evenaars,
moeten wij tegen die onzalige propaganda
van leugen en bederf, die propaganda stel-
len der waarheid en des geloofs. Wij ver-
mogen alles door den H. Geest die ons ver-
sterkt.

Ook in de vreemde landen, in de verre
buitenlandse streken waar ontelbare hel-
denen nog in de banden des ongelofs zeden,
is de apostelische lever onontbeerlijk.
De toern van België is altijd geweest een
land te zijn van missionarissen; die aan
huis en streek vanweel zezegen om het
Evangelie wijd en zijd te verkondigen. Noch
moeite, noch offer van welken aard het
weze, ook geen laster duchten zij en lanne
belooning verwachten zij niet op aarde.
Scher in alle landen der wereld zweogen
tegenwoordig de Belgische zendingen ter
glorie Gods en ter zaligheid der zielen; in
onze kolonie van Congo zijn zij banbrekers
der ware, Christene beschaving. Op den
dag van heden, bij het herdenken van het
eerste apostelschap te Jerusalem, vragen
wij dat onze lezers onze loone missionarissen
indachtig wezen, en door hun gebod,
ook, zoo zij kunnen, door eene alminne,
het hunne zonden bijbrengen tot het versprei-
den van het waar geloof, en tot bekeerung
der zielen. De heer zal 't hun hoorder-
vuldig loonen.

In dien echt katholieken geest, verhalen
wij nogmaals aan onze lezers ons 'n voor-
vaderlijken Feestwensche: Zalige Sinksen!

Een drama in 5 bedrijven.

Er wordt sinds den oorlog, in Frankrijk
en in andere landen, een drama in vijf
bedrijven gespeeld, dat curieus is om te aan-
schouwen; doch, de kijkplaatsen zijn duur.

Eerste bedrijf. — De staatsuitzaven wor-
den om allerlei doeleinden uitgebreid. Het
getal staatsambtenaren wordt in ovenveer-
dige mate verhoogd.

Tweede bedrijf. — De landen, die den oor-
log reeds uitgeput had, worden met altijd
maar drukker lasten overstempt. Om die
lasten in te veruieren, worden er ook nieuwe
bedienden aangesteld, aan dewelken buiten-
sporige machten worden verleend.

Derde bedrijf. — De verontruste kapita-
len wijken naar den vreemde uit of verber-
gen zich; de vreemde kapitalen worden
ingetrokken en verhuizen naar elders. De
geldomloop krimpt in, de zaken worden
moeilijk; het krediet gaat te loor; de huur-
prijzen van het geld stijgt, alle beswaar-
den verminderen in prijs.

Vierde bedrijf. De Schatkist geraakt uit-
geput. De zaken, die van langs om meer
vertragen, leveren van langs om min in-
komsten op; het geld, dat weggetrokken
is of niet meer uitgezet wordt, wep't geene
intresten meer af, die kunnen belast wor-
den. De staat, om zijne intresten te kunnen
betalen, maakt nieuw papiergeld, dat de
waarde van het oude vermindert.

Vijfde bedrijf. — Het leven, onder de
herhaalde aanbeken van meerder papier
en minder krediet, wordt van langs om
duurder, de uitvoeren nemen af voor han-
del, nijverheid en akkerbouw; men eet zijn
fonds, zijn bezit op, bijvoorek aan in-
keren; alle leven valt stil; 't is de armoe
voor elkeen. Enkele uitbuiters bouwen er
nieuwe fortuinen op met het pijn van Jan
en Alleman.

De godijn valt.

In Frankrijk is het vierde bedrijf begon-
nen; in België is men bezig aan het einde
van het derde.

Het drama draagt voor titel: «Socia-
lisme is de partij der toekomst» of «Socia-
lisme is de ondergang der samenleving».

BUITENLAND.

FRANKRIJK.

Misdaad van een Dronkaard.

Een gruwelijke misdaad, die 13 dagen
geleden gepleegd werd, is maandag te Chi-
zeaux bij Chaumont ontdekt. Een dron-
kaard, met name René Pigeon, 41 jaar oud,
doodde zijne moeder, de weduwe Margue-
rite Pigeon, een vrouw van 77 jaar, die bij
hem inwoonde.

Het drama had plaats als volgt: daar
Pigeon dronken was, bekeef zijn moeder
hem. Woedend greep hij een hamer en
sloeg haar het hoofd in. Dan wikkelde hij
haar lijf in een dekken.

Daar buren verwonderd waren moeder
Pigeon niet meer te zien, waarschuwden
zij de gendarmerie, die een huiszoeking
deed en het lijf ontdekte.

Pigeon bekende zijn misdaad, maar leeg
zegen berouw aan den dag. De misdadiger
werd in de gevangenis te Lanres opgeslo-
ten.

De wonderschoone kathedraal van
Amiens bedruigd. — De wereldberoemde
kathedraal van Amiens schijnt ernstig be-

dreigd te zijn. Zondag avond hoorde men
luid gekraak. Vrijwel het gehele plaveisel
door de kerk bleek weggezaakt te zijn. Den
volgenden morgen bemerkte men een groot
gat, 10 meters diep en 30 meters in door-
snede, dat zich uitstrekt tot ongeveer een
halve meter in het voorportaal van de
doortgang. Ten gevolge van de zware
slagregens was deze kuil spoedig geheel met
water gevuld.

Terstond hebben deskundigen een nauw-
keurig onderzoek ingesteld naar den toe-
stand der grondvesten, welke niet zonder
gevaar blijkt te zijn. Tot nog toe tast men
in het duister over de oorzaken van deze
verzakking. Men vermoedt, dat zich onder
het plein nog de kelders bevinden van de huizen,
die eenige eeuwen geleden tegen de
kerk aangebouwd stonden en dat die bij de
slooping niet voldoende versterkt zijn.

De bouw van de kathedraal van Amiens,
de grootste kerk van Frankrijk en een der
best bewaarde Gothische gebouwen, werd
in 1220 aangevangen. Gedurende den oor-
log werd dit bouwwerk door negen Duit-
sche granaten getroffen.

DUITSCHLAND.

Een goed zaakje.

Te Ueberfeld, Duitschland, hebben een
paar bedelaars terecht gestaan, die in korten
tijd ruikelooz sommen hebben weten te
verzamelen. Op een der drukste straathe-
den zat een zoogenoemde oorlogsvrijwillig
en hield den voorbijgangers een stompie
arm voor. Na een poos kwam een deftig
gekleed heer aangewandeld, die met den
bedelaar een gesprek begon. Een groep
mensen had zich weldra om beiden heen-
geschaard.

De deftige heer riep luid, dat het een
schande was, dat iemand als zulk een dapper-
e, die zijn bloed voor het vaderland gaf,
bedelen moest. Hier moest nu iederen hel-
pen die kon.

Dan trok de deftige heer zijne brieven-
tesch te voorschijn, haalde een bankbiljet
uit en reikte dit goed zichtbaar, aan den
bedelaar toe. Dan zag hij vol verwachting
rood. En velen volgden zijn voorbeeld;
later kwam een sierlijke dame voorbij, die
hetzelfde spel speelde. Zoo nu en dan ver-
scheelde de bedelaar van straat en stads-
geelte, en de voorname heer en dat ze vol-
gen.

Groote sommen heeft het drituel op deze
wijze weten te verzamelen, totdat de po-
licie er ondelijk haar aandacht aan wijdde.
Toen kwam 't uit, dat de man met het arm-
stompje heel gezonde ledematen had, en
twee even gezonde helpers die op deze
wijze dagelijks een goeden slag sloegen.

10 Engelse soldaten overlijdt te
Keulen. — Twee zijn reeds overleden. —
De «Exchange Telegraph» vermeldt dat 10
soldaten van het Britsche bevestigings-
leger erg ziek geworden zijn, na het oec van
vischconserven; twee hunner die onmiddellijk
geopereerd werden, zijn reeds overle-
den.

Duitschland en de stikas. — In de
conferentie van toezicht van den wapen-
handel heeft de eerste afgevaardigde van
Duitschland, M. von Eckardt, maandag mor-
gen verklaard voor de militaire technische
commissie dat Duitschland bereid zou zijn
onmiddellijk een overeenkomst te tekenen
tot afschaffing van stikas als oorlogsmid-
del.

een vreeselijken roover, niet den woestard,
die gezoogd had naar geluk te verdienen,
zijne laatste daad had haar verzoend; hij
had, ja haar weed van een geinid kind
veroorloofd, maar deugdzaam had hij het meisje
haar terug in de armen gebracht. Het tegen-
woordig geluk deed haar de verledene snar-
ten vergeten, slechts medelijden met den
clendige, geen haat woonde in hare edele
ziel.

Evenzo was het met Laurentina; hevige
schokte haar de dood eens mans, dien zij
zoolang als eenen vader beschuwde en be-
namd had; braver ouders dan hij, waren
naar weder geschonken, de verachting die
de rooversdochter verdiende zou die van
den graaf Desnotti niet aankleven; de pei-
loosze afgrond die haar van haren Julius
en van het geluk scheide, was gevuld;
maar kon het edele meisje op dit oogenblik
deze koelre overwegingen maken? Neen, zij
zag in den overlesene slechts den ongeluk-
lige die, welk ook zijne misdaden waren,
zich steeds voor haar als eenen hetterijken
vader had getoond.

Desnotti wierp eens weemoedigen blik
op het zieke overschot des rampzaligen
die, door de Voorzienigheid niet zoveel
menschenwaardige deugden begaafd, door
aan zijne onstuimige hartstochten den
vrijen teugel te vieren, zich de aarde tot
eene jammerdard had gemaakt, en nu eene
vreeselijke eeuwigheid te gemoet zag. O
God! riep hij uit, wie barmhartigheid is
oneindig mocht zij zich ook over de ziel
van dezen ongelukkigen ontfermen!

XVI.

In stilte werd het lijf van Benetto begraven,
en reeds den dag nadat deze treurige
plechtigheid verricht was, besloot Desnotti
zich zonder verzuim tot den hertog te
begeven, zoo om den last, hem door zijnen
vriend opgelegd, te volbrengen, als om de
hinderpalen uit den weg te ruimen, die het
huwelijks van Persano met zijne dochter in
den weg stonden.

Aan den kant van 's graven vader vreesde
hij geene verandering; maar mogelijk-
heid zou het zijn den opperichter te betref-
fende, daar de geweldnaad door Orsino ge-
bruikt, om den jauglijgen graaf aan hunne
bedienden gevolgd, den weg naar
Florence insloeg.

Zeer gunstig werd hij bij den hertog ont-
vangen, en na eenige tegenwerpingen,
welke Desnotti hem op eenes vreeselijken

AMERIKA.

EEN ONGEWONE SPRINGVLOED.

In verband met de aardbeving van Japan?
Booten en kustwoningen meegesleept.

In Amerika hebben eenige zeldzame
natuurverschijnselen plaats gekend welke al
of niet in verband kunnen staan met de
aardbeving van Japan.

Een zonderling natuurverschijnsel dat
veel gelijkenis vertoont met een spring-
vloed, vertoont zich aan de Zuidkust van
het Huronmeer.

Het water liep eerst snel naar de Cana-
deesche kust en stroomde daarna weer in
grootte vaart terug naar den Amerika-
schen oever, sleepte enkele booten mee en
ook enkele kustwoningen.

Bewoners van den Amerikanschen oever
zeggen, dat zij eenig gerommel in de aarde
hoorden, maar elders bleek men daarvan
niets te hebben gemerkt. De vloed ge-
schiedde bij een licht windke.

In het midden-Westen van Amerika steeg
des avonds de temperatuur zeer hoog voor
den tijd van het jaar, terwijl ook een storm
opstak. In het Noorden van Michigan viel
sneeuw en in Minnesota daagde de vorst
weer op.

Gemengde berichten

Index-cijfer op 15 Mei 1925.

Naar het onderzoek van het Ministerie
van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke
Voorzorg wordt het eenvoudige index-cijfer
van de verhooring der kleinhandels-prijzen
in België op den 15 Mei 1925, bepaald
op 502 tegen 595 op 13 April 1925.

Voor de vier groote steden met hun
agglomeraat bereikt het, 517 te Antwerpen;
641 te Brussel; 500 te Gent en 505
te Luik.

Spaar de vogels.

Men bericht ons dat vele kinderen ange-
zet worden tot vogelroof en mistvangst.
Wij doen een dringenden oproep op de scholen
en huisgezinnen om de jeugd van die
wreedheid af te houden.

Het is nu de broeitijd der vogels. Valtien
van nesten door de jeugd lijkt te worden
en wreedheid en verhardt het kinder-
lijk gemoel.

Het algemeen belang eischt, dat wij den
kinderen leeren zwakke schepselen in be-
scherming te nemen en van hen dierent-
schermers en niet dierverdelers te maken.
De kinderen zullen ons later dankbaar
zijn, dat wij hen op het schone der natuur
gevozen hebben en wij er naar te streffen
hebben, hun te leeren genieten van het
schoone van de natuur.

Een andere schaduw is verboden aan het
aithalen van nesten, namelijk, dat ruzken
en insecten eene wate plang zijn voor den
landbouwer en naast andere doelen, zijn de
vogels aangezien om de verwoeding der
insecten te bestrijden en te voorkomen.
Men is niet genoeg doordringend, dat vogel-
verdeling en dus ook nestenoverrij een
lewaad is, dat zich wreekt.

Wij doen beroep op ieders welwillend-
heid en medewerking, om den wezel der

wreedheid jegens de dieren, die in ons land
woedt, te bestrijden en te doen vervangen;
tot ieders welzijn, door goedheid en mede-
lijden voor mensch en dier.

Wonderbare voortbrengelen der natuur.

Deze wonderbare bijzonderheden nepens
twee planten vinden wij in een tijdschrift
voor natuurwetenschappen:

De «Utricularia Vulgaris» is eene plant
die het vermogen bezit om jonge visschen
te vangen en te doden. Zij komt in genee
rivieren voort, maar ontwikkelt zich in
stille vijvers en diepe grachten om zich
daar, in het kwaad van visschen, te doodden
te verlustigen.

De «Sarracenia» harerzijds is eene
vleeschetende plant, wier bladeren op een
soort stekje uitloopen, waaraan een urn-
vormig kelk is bevestigd. Deze kelk wordt
door een vlesje bedekt, dat op vaste uren
open en dicht gaat. Bij zonsopgang is die
kelk met een soort van zoet water gevuld
en dan is het deksel gesloten.

Vliegende insecten, kruipende diertjes,
mieren, bladluizen worden door den kelk
aangetrokken en verdwijnen er in voor
altijd.

Vliegende insecten, van allerlei soort,
worden evenzeer tot de plant aangetrek-
ken, en zodra zij het vocht gedronken heb-
ben, vallen zij in een soort van verdooving,
bewussteloos naar beneden. Het is een nut-
telooz werk te beproeven de insecten te
resciden, daar elke vlieg, gerad van het blad
waarop zij haar voedsel zuigt, terstond
naar den noodlottigen kelk terugvliegt,
welke eene onoverstapbare bekering voor
haar schijnt te hebben.

Niet alleen vliegen en andere kleine
insecten laten zich door het zoete vogel-
bedwelmen, ook grotere worden in den val
blijkt om voor de verzoeking te bezwijken.

Op zoek naar burgermeesters!

In het verwoeste Sommegebied van
Frankrijk, zijn er verscheidene gemeenten,
waar geen enkel inwoner het aamt van
burgermeester wil aanvaarden. Dat is het
geval met Cassel, Coutanche, Lignieres,
Lhoort en Rozoy. Ofschouwen de gemeen-
te-af en regelmatig is samengesteld,
zijn geen enkel raadslid den last van het bur-
germeesterschap dragen, want in de verwoeste
gemeenten is dit aamt een groote last. De
prefectuur is van zin die gemeenten door
eene bestuurlijke commissie te doen be-
leeren.

Pastoor-Burgemeester.

Ook in de Verenigde Staten is er thans
eene gemeente waar de pastoor burger-
meester is. 't is de Erw. Heer Geminder,
pastoor van de Allerheiligen-parochie te
Madison Lake, in den Staat Minnesota. Hij
werd met eene overgroote meerderheid tot
lid gekozen van den gemeenteraad, waarna
hem het burgermeesterschap opgedragen
werd.

De pastoor-burgemeester verklaarde bij
het in dienst treden, dat hij zal trachten al
de wetten zoo goed mogelijk te doen nale-
ven. Hij voegde er bij dat hij een streng
politie-overste zal aanstellen om zijne bevelen
uit te voeren.

EEN OPHEFFMAKENDE VERKLARING.

Ramp erger dan oorlog.

De Engelsche dagbladen kondigen een be-
richt af uit New-York, zeggend dat de graaf
van Engeland te Washington op het
feestmaal van het Amerikaanschen Ilzer-
en Staalstituut verklaard heeft:

wijs wederlegde, besloot hij, ten nutte van
het land, aan het voorstel, door Orsino ge-
maakt, gehoor te geven. Dien ten gevolge
werd er eene bode, met den zegeling van
het roovershoofd, naar het geberste afge-
zonden.

Weinige dagen daarna verscheep Feraldi
ten hove.

Nader, sprak de hertog tegen den roo-
vers-luitenant, die in eerbiedige houding
dienz bevel scheen af te wachten: nader,
ongelukkige! In het belang onzer onderdanen,
die gij en de uwen van hunnen wettigen
eigendom berooft, willen wij u hooren.
Wat kunt gij tot uwe verontschuldiging
bijbrengen, opdat wij u onze gezonde
zullen waargh keuren?

Niets was hoopheid! Rampspoeden en
eene dwaze behooring van mijnne zonde-
digen driften, hebben mij van trap op trap,
tot eene booswicht gevoerd; maar de aan-
leiding kan de daad niet verontschuldigen.
Ik ben een roover, en darf, vervolgde hij
zich aan de vusten des hertogs werpande,
niet op niets beroepen, dan op de genade
van uwe hoopheid.

Maar indien wij u wilden bevoedigen,
zei de hertog, met zyne strenge blik, zouden
wij dit voor God en zijne heiligen kunnen
verantwoorden. Wat kan ons zekerheid
geven, dat gij ons die goedheid niet zult doen
berouwen?

MENGELWERK VAN «DE POSTRIJDER».

— 24 —

ORSINO
DE BANDIET
DER
ROTSVESTING.

En ik ellendeling kon eene zoo schoone
ziel bedroeven! riep de roovershoofdman
wanhopig ten hemel blikkend. Maar gij,
Desnotti! gij Celesta! mag ik ook nu nog
op uwe vergiffenis hopen; dat zou mijn
sterfuur verlichten.

— Ongelukkige, sprak Desnotti, met innig
gevoel, dat God u uwe overige schuld ver-
geve gelijk wijnaar slechts uw ontent-
bende drift over uw edel hart doet had!
Onder andere omstandigheden geleed heb-
bende, Benetto! zoudt gij de maatschappij
tot zegen versterkt hebben....

Zoals ik haar nu tot vloek geweest
ten! riep Orsino hevige uit. U, 't edle vriend-
dini! dank ik voor uwe vergiffenis, maar
bij God darf ik op geene barmhar-
tigheid hopen, mijne misdaden zijn te me-
nigvuldig, zij zijn te groot....

— Wanhoop niet, Benetto! Gods goedheid
is groot. Alleen een woeste drift ver-
leide u tot daden.

— Die der helle waardig zijn!

— Zij zijn te veroordelen; maar hebt
gij ook in uw leven niet veel goeds gedaan?
Orsino werd door de rijken geveerd, maar
van de armen, die hij beweldadigde, zee-
gend!... En dit doet mij hopen....

— Ha! riep Orsino woest, dat geene ijdele
hoop mijne laatste oogenblikken eenen
droom gelijk doen zijn, die in de vrees-
elijke eeuwigheid maar al te na verdwijnen
zou. Neen, Desnotti! wij kunnen bij God
het goede niet tegen het kwade in de
weegschalk leggen; tot het eerste zijn wij
verplicht, het laatste maakt ons de verdome-
nische schuldig, en alleen de regen des
hemels kan ons rein voor God stellen.

— Maar het lot, de omstandigheden droe-
gen u als het ware....

— Schijnbaar, Desnotti! schijnbaar; de
mensch ontving van God de kracht, om het
lijden, hem opgelegd, te kunnen trotseeren,
om bij het loeien der orkanen aan de
deugd vast te houden, en zijne driften
met de keten des godsdienst te boeien; in-
dien wij dit verzuimen, en, even als een on-
redelijk wezen, slechts een dierlijk gevoel
volgen, wat kunnen wij dan tot onze ver-
ontschuldiging inbrengen, dat wij de schoone
gaven van rede en verstand, ons door
den Schepper geschonken, ongebruikt heb-
ten? dat wij zijne wet, die ons de wraak
verbiedt, niet weten traden?

— En met deze gevoelens, ongelukkige
Benetto, kondet gij zoo diep vallen?

— Ik lief mij van mijne jeugd af door
mijne driften beheerschen, in plaats van
die te bedwingen, en zie daar Desnotti! de
vreeselijke, helaas! al te ware oorzaak, die
den edelsten mensch in eenen booswicht
kan hervormen. Doch ik gevoel, dat mijnne
krachten afnemen en nog zoo veel heb ik
u te zeggen.

— Het spreken, uwe aandoening hebben
u te sterk vermoed, een weinig rust....

— Neen, vijf Orsino in, een papier uit
zijne borst halende, stel dit den hertog ter
hand. Het meldt hem den doof van zijn
grootsten vijand, en bevat tevens eenen
raad dien ik wensch, dat hij zal volgen. Hij
zou, als gij, Desnotti, wellicht watten,
omze bende geheel vernield te hebben. Dit
is echter zoo niet; nog vier honderd man-
nen zijn in het geberste vereend, en over
wonk ik het bevel aan mijnen luitenant
te geven, die de geleedene nederlaag, en nog
meer door mijnen doof ontmoedigd zijn
gebruik maken om hen aan te zoeken, bij
eene volledige vergiffenis hunner euvelda-
den, in zijnen dienst over te gaan. Op deze
wijze zou het land van eene benide vribu-
ters verlost worden, die vrees ik, door den
nood gedwongen, tot nog gruwelijker
wreedheden zullen overslaan, dan ik door
mijn gezag verhindert heb. Zult gij, met
uwen invloed, dit voorstel bij den hertog
overbrengen?

— Dat belof ik u.

— Wel, dan ook is dit afgehandeld, zei
Orsino diep zuchtend; ween niet, Laurentina,
vervolgde hij met blauwe stem, ik heb
uwe tranen niet verdiend, door uw jeugdig
leven met eenen doornkrans te ontvel-
ten.

— Spreek niet zoo, sprak het meisje smil-
kend; ook veel goeds ben ik u verschuldigd!
heb ik het niet aan u te danken?...

— Neen! riep Orsino, met gewelghe
inspanning zijne stem verheffend, neen, Lau-
rentina! niet aan mij, aan uwe brave voed-
stermoeder zijt gij de deugden verschuldigd
die uw hart versieren!... Veel heeft die
edele ziel, uit liefde tot u, geleden; bleek
als een schim, uitgeput van smart en van
vermoenissen, heeft zij mij opgezocht en mij
met u loer en dat des graven beënd ge-
maakt. Zeer ongesteld liet ik haar eenige
weken op de villa Ternati achter; onemdig
zou hare vreegde zijn, indien zij uw tegen-
woordig geluk kende!

— Zij zal het kennen en daarin deelen!
riep het meisje met aandoening; mijne
ouders....

— Zijn geen ondankbaren! viel de gra-
vin in, zij zullen het goede haar kind be-
wezen, weten te erkennen.

— Gij verbleekt, Benetto! zei de graaf,
hij zijne sponde treddende; uwe aandoening-
en zijn te sterk, gij moet u matigen....

— Neen, Desnotti! sprak Orsino, met
eene steeds zwakker wordende stem, het is
de dood, die zijne prooi opsecht! Laat mij
eenen priester halen, ik wil mij met God
verzoenen.... Ondertusschen moet ik u
nog zeggen dat uwe dochter eene gehei-
men vijand heeft, dien ik te vergeefs ge-
tracht heb op te sporen; eerst gister heb
ik door eenen van mijn volk berispt gekre-
gen.... dat.... dat hij in kennis was ge-
komen.... met eenen Gesparo, die.... die
in dienst.... mijne tong wil niet meer....
van.... van de....

Desnotti wachtte te vergeefs op nog eene
lettergreep, waaraan